

Knjižnica

Knjižnica Oddelka za slovenistiko in Oddelka za slavistiko ima za udeležence seminarja ves čas prireditve odprta vrata. Udeleženci si lahko izposojajo knjižnično gradivo za študij in se posvetujejo s knjižničarkami. Vsako leto v času seminarja v knjižnici pripravijo posebno razstavo, s katero udeležencem predstavijo aktualno strokovno literaturo, najboljša in nagrajena dela slovenskega leposlovja ter prevode v tuje jezike. Udeleženci si razstavo ogledajo v okviru lektorskih skupin.

SPREMLJEVALNI PROGRAM

Slovesnost ob začetku seminarja z glasbenim nastopom Tomaža Domicelja (Ponedeljek, 2. julij, 20.00–22.00, Mestni muzej)

Na slovesnosti ob začetku seminarja bomo prisluhnili glasbenemu nastopu Tomaža Domicelja, seminariste in druge goste pa bodo pozdravili visoki predstavniki države, slovenskega glavnega mesta ter Univerze v Ljubljani in Filozofske fakultete.

Tomaž Domicelj je kantavtor in kitarist ter slovenska glasbena ikona. Svojo profesionalno pot je začel kot učitelj violine in ustne harmonike, pri šestnajstih letih pa je začel igrati na kitaro ter nedolgo zatem z Jernejem Jungom in Janezom Bončino - Benčem ustanovil ansambel Helioni. Njegova kariera je nastajala pod vplivom glasbenih velikanov, kot so Bob Dylan, Elvis Presley in The Beatles. Sam pravi, da v srcu nosi njihove glasbene nasvete – ljudske melodije in ritme, filozofske prijeme uporniških besedil ter pesmi o ljubezni in uživanju. Domicelj je za svoje skladbe prejel številne nagrade na festivalih doma in v tujini, njegove pesmi, kot so *Slovenskega naroda sin*, *Danes bo srečen dan*, *Kamionar* ali *Življenje je lepo*, pa prepevajo generacije Slovencev.

Tomaž Domicelj (vir: osebni arhiv Tomaža Domicelja)

http://sl.wikipedia.org/wiki/Tomaž_Domicelj

Ogled Ljubljane in vožnja z ladjico po Ljubljani (Torek, 3. julij, 18.00–20.45, stopnice pred FF)

V sproščenem vzdušju, ki ga ponuja sprehod po Stari Ljubljani, bomo spoznali literarnozgodovinske ali umetnostnozgodovinske značilnosti mesta. Vodenje bo potekalo v slovenščini, skupini pa bosta vodila strokovnjaka in izkušena vodnika mag. Andrej Bartol ter Sara Turk. Odkrila nam bosta sicer nevidne skrivnosti slovenske prestolnice. Za udeležence z nekoliko slabšim predznanjem slovenščine bo organiziran sprehod po Plečnikovi Ljubljani z vodenjem v angleškem jeziku. Dan bomo zaključili z vožnjo po Ljubljani.

Ljubljana in Tromostovje (vir: www.visitljubljana.com)

Popoldanska strokovna ekskurzija v Ribnico in Hrovačo (Sreda, 4. julij, 15.30–22.00, stopnice pred FF)

V okviru popoldanske ekskurzije se bomo odpravili na jugovzhod Slovenije v **Ribnico** in **Hrovačo**, domovino suhorobarske obrti in rojstni kraj patra Stanislava Škrabca.

V Ribnici bomo obiskali **Muzej Ribnica** in **Rokodelski center Ribnica**. V muzeju, ki domuje v ribniškem gradu in je že od svojih

začetkov tesno povezan s krajem, nam bodo predstavili **suhorobarstvo**, eno izmed najstarejših, hkrati pa zelo svojevrstnih in prepoznavnih slovenskih domačih obrti. Suho robo delimo na devet panog: obodarstvo, rešetarstvo, podnarstvo, ročno mizarstvo, strugarstvo, orodjarstvo, žličarstvo, posodarstvo, pletarstvo in krošnjarstvo. Vsaka panoga je vezana na določeno hišo, določen kraj in določeno vrsto lesa. Poleg suhe robe je Ribnica z okolico znana tudi po lončarskih izdelkih, ki jih izdelujejo na jugu Ribniške doline, kjer je glina.

V neposredni bližini Ribnice je vas Hrovača, kjer bomo obiskali rojstno hišo **patra Stanislava Škrabca**, enega najpomembnejših slovenskih jezikoslovcev 19. stoletja, utemeljitelja modernega slovenskega pravorečja.

Škrabčeva domačija je danes muzej, v obnovljenem skednju se prepletata umetnost in poslovnost, pozneje pa so kompleksu Škrabčeve domačije dodali še staro ključavničarsko delavnico družine Kersnič, ki je prenovljena v galerijsko-razstavni prostor, in Boštjanovo hišo, najstarejšo ohranjeno stavbo v Hrovači. Škrabčeva domačija je sedež **Ustanove patra Stanislava Škrabca**, ki s podeljevanjem štipendij, nagrade za posebne dosežke in sofinanciranjem projektov spodbuja znanstveno delo na področju slovenskega jezika, slovanskih jezikov, klasične filologije ter splošnega in primerjalnega jezikoslovja.

Dan bomo zaključili z **večerjo** v gostilni Pugelj, kjer si bomo privoščili domače slovenske dobrote.

www.muzej-ribnica.si, www.rokodelskicenter-ribnica.si, www.skrabceva-domacija.com,
https://sl.wikipedia.org/wiki/Škrabčeva_domačija

Ogled slovenskega filma *To so gadi*

(Četrtek, 5. julij, 20.00–21.40, Kino Komuna)

V ljubljanskem predmestju živi ovdovali voznik mestnega avtobusa Štebe s svojimi petimi odrasčajočimi sinovi. Družini gospodinjji prijazna Rozi, ki jo fantje s svojimi vragolijami velikokrat razjezijo. Tudi večina sosedov ni navdušena nad potegavščinami, ki si jih razposajeni fantje privoščijo, zato jih zmerjajo z »gadi«.

Muzej Ribnica (vir: www.rokodelskicenter-ribnica.si)

Škrabčeva domačija (vir: https://sl.wikipedia.org/wiki/Škrabčeva_domačija)

Rozi ima fante sicer rada, toda nekega dne svojo grožnjo, da jih bo zapustila, tudi uresniči. Družina bi ostala sama, če ne bi z vasi prišla v mesto Rozina nečakinja Meri, ki ji Štebe začasno nudi streho nad glavo, dokler si ne najde zaposlitve. Čeprav v primerjavi z Rozi ni najbolj vešča gospodinjiskih opravil, pa Meri postopoma zmeša glavo vsem Štebetovim sinovom, zanj se zanima celo Štebetov sodelavec Toni ...

Film *To so gadi*, enega najuspešnejših slovenskih filmov vseh časov, so letos digitalizirali in restavrirali, prenovljena različica filma pa je dokaz, da so določene šale tudi po štiridesetih letih še vedno aktualne.

To so gadi (vir: www.film-center.si)

1977 (2018). **Režija** in **scenarij**: Jože Bevc, **igralci**: Dare Valič, Bert Sotlar, Majda Potokar, Janez Albreht, Maks Bajc, Ivo Barišič, Demeter Bitenc, Boris Cavazza, Radko Polič, Manca Košir idr. 96 minut. Film bo predvajan z angleškimi podnapisi.

https://sl.wikipedia.org/wiki/To_so_gadi, www.film-center.si

Ogled stalne razstave v Narodni galeriji

(Petek, 6. julij, 16.00–17.00 (vodenje v slovenščini), 16.30–17.30 (vodenje v angleščini), stopnice pred FF ob 15.30 oz. 16.00)

Narodna galerija je kulturna, znanstvena in raziskovalna ustanova, ki preučuje, zbira, hrani in s pomočjo razstavljanja in interpretacije umetnin posreduje javnosti zgodovino umetnostne ustvarjalnosti, naročništva in recepcije celotnega slovenskega kulturnega prostora. Ima status osrednje nacionalne ustanove za starejšo umetnost v Sloveniji, ki hrani največjo zbirko likovnih del na slovenskem ozemlju od visokega srednjega veka do 20. stoletja.

Narodna galerija (vir: www.ng-slo.si)

Ogledali si bomo razstavo stalne zbirke, ki predstavlja jedro dejavnosti Narodne galerije, kar pomeni, da je največ galerijskega prostora namenjenega prav postavitvi izbranih del iz te zbirke.

www.ng-slo.si

Celodnevna strokovna ekskurzija: Vrhnika, Nova Gorica, Sabotin in Postojnska jama (Sobota, 7. julij, 8.00–23.00, DDIC)

Iz Ljubljane se bomo po primorski avtocesti odpeljali na **ogled Vrhnike**, rojstnega kraja slovenskega pisatelja Ivana Cankarja. Podali se bomo po **Poti Cankarjeve mladosti** in obiskali **Cankarjevo spominsko hišo**, ki stoji na mestu njegove rojstne hiše in je preurejena v spominski muzej. Na ogled bo zbirka predmetov, ki prikazuje bivanjske razmere revnejše družine ob koncu 19. in v začetku 20. stoletja, na policah in vitrinah pa so razstavljeni Cankarjevi prvotiski, fotografije pisatelja, njegovih sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov iz ljubljanskega in dunajskega obdobja ter njegovi avtoportreti in risbe.

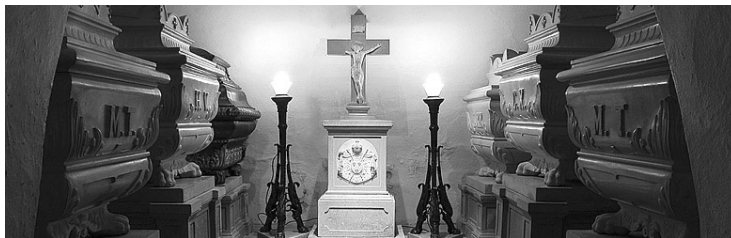
Cankarjeva spominska hiša na Vrhniku (vir: www.slovenia.info)

Naša druga postaja bo **Nova Gorica**, kjer nas najprej čaka **kosilo** v gostilni Šterk, nakar se bomo odpravili na **ogled Nove Gorice**, razmeroma mladega in z nekaj več kot 13.000 prebivalci desetega največjega mesta v Sloveniji. Mesto je nastalo po koncu 2. svetovne vojne zaradi delitve ozemlja med Italijo in Jugoslavijo. Leži tik ob meji z Italijo, s sosednjim mestom Gorica pa je neločljivo povezano, saj mesti prehajata ena v drugo. Z vstopom Slovenije v Evropsko unijo in padcem schengenske meje je prehod med obema mestoma postal odprt, naraven in povezujoč, zanimiva in mednarodno poznana točka je skupni trg obeh Goric, Trg Evrope, ki leži pred novogoriško železniško postajo. Njegova posebnost je, da leži polovico v Sloveniji, polovico v Italiji. Nova Gorica je središče upravnega, izobraževalnega, kulturnega in gospodarskega življenja v regiji, na obrobju pa jo zaznamuje reka Soča z znamenitim solkanskim kamnitim mostom.

Nova Gorica (vir: www.nova-gorica.si)

Poseben pečat daje mestu **Frančiškanski samostan Kostanjevica** z grobnico Burbonov in Škrabčevo knjižnico. **Grobnica Burbonov** hrani posmrtno ostanke zadnjih članov francoske kraljeve rodbine. Zadnji francoski kralj Karel X. je s svojim načinom vladanja leta 1830 sprožil t. i. julijsko revolucijo. Moral je zapustiti prestol in skupaj z družino tudi Francijo. Preko Edinburga in Prage so leta 1836 prišli v Gorico, predvsem zaradi strahu Karla X., da bi zbolel za kolero, ki je takrat razsajala po Evropi, v Gorici pa je ni bilo. Sedemnajst dni po prihodu v Gorico je 29-letni Karel X. umrl prav za kolero, kot edina žrtev

Grobnica Burbonov (vir: www.samostan-kostanjevica.si)

epidemije tistega časa v Gorici. Ko je umiral, je skozi okno svoje sobe gledal na Kostanjevico in izrazil željo, da bi ga pokopali v samostanski cerkvi. Tako je Kostanjevica postala »Mali St. Denis«, saj so vsi francoski kralji, razen treh, pokopani v baziliki St. Denis severno od Pariza. Karel X. je edini francoski kralj, ki je pokopan zunaj Francije, in edini kralj, ki je pokopan v Sloveniji.

Škrabčeva knjižnica nosi ime po patru Stanislavu Škrabcu, ki je bil na kostanjeviški gimnaziji učitelj grščine, latinščine, slovenščine, hrvaščine in nemščine ter nekaj časa tudi ravnatelj. Na Kostanjevici je od leta 1880 urejal in izdajal nabožno revijo *Cvetje z vetrov svetega Frančiška*, kjer je na platnicah objavljaj svoje jezikoslovne članke in razprave. V knjižnici je danes več kot 16.500 knjig, med katerimi je tudi prva slovenska slovnica *Arcticae horulae* (Zimske urice, 1584) z lastnoročnim posvetilom avtorja Adama Bohoriča, največ del pa je s cerkvenega področja. V knjižnici je zastopanih 25 jezikov, največ knjig je v nemškem jeziku (5186), nekaj manj jih je v latinskem in italijanskem, slovenskih se je ohranilo dobrih tisoč. Zelo ponosni so na 30 inkunabul, tj. knjig, ki so bile natisnjene pred letom 1500; najstarejša med njimi je iz leta 1476. Zaradi vseh dragocenosti je knjižnica od leta 1952 spomeniško zaščitena.

Škrabčeva knjižnica (vir: www.samostan-kostanjevica.si)

S Kostanjevice se bomo odpravili na **Sabotin – Park miru**. Vrh nad Gorico je bil zaradi strateške lege nad Sočo pomembno avstro-ogrsko mostišče na desnem bregu reke. V 6. soški bitki, avgusta 1916, je italijanska vojska zavzela Sabotin, kar je omogočilo zasedbo Gorice. Hrib je prepreden s sistemi jarkov in kavern, ki sta jih avstro-ogrska in italijanska vojska zgradili pri utrjevanju svojih položajev. Sabotin je zaradi svoje lege odlična razgledna točka, pogled seže na Sveto goro, Vipavsko dolino, Kras, Furlansko nižino, Goriška brda in Julijske Alpe. Zaradi burne zgodovine in naravnih znamenitosti je pomembna izletniška točka Goriške.

Sabotin – Park miru (vir: www.sabotin-parkmiru.si)

Pot bomo nadaljevali proti **Postojnski jami**, ki je verjetno najbolj znana turistična jama na svetu, ena izmed največjih turističnih znamenitosti Slovenije in eden največjih kraških spomenikov sveta. O Postojnski jami je bilo napisanih veliko knjig in drugih prispevkov; samo turističnih vodnikov po jami je v 200 letih nastalo več kot 100, gostila pa je že več kot 38 milijonov obiskovalcev.

Od dobrih 300 metrov, ki so bili obiskovalcem dostopni do leta 1818, si danes lahko ogledamo nekaj več kot 5 kilometrov turistično opremljenih rogov, svojo pot po jami pa bomo začeli na vstopnem peronu jamske železnice, kjer zlasti v poletnem času vlada živahen vrvež, značilen za največje kolodvore. Tu se začneja 3,7 km dolga železniška proga, ki se konča v *Veliki gori (Kalvariji)*, podzemni dvorani, nastali s podiranjem stropa, kjer skozi razpoke pronica voda in odlaga sigo v obliki kapnikov na stropu. Zaradi krušenja so ti kapniki v glavnem majhni in mlajši, medtem ko so na tleh orjaški stalagmiti, stari več kot milijon let. Z vrha je lep pogled na *Ruski most*.

Preostalih 1,3 km si bomo ogledali peš in občudovali najrazličnejše kapniške tvorbe in podzemne dvorane. *Lepe jame* in *Ruski rov* sta rova, ki vodita proti severu in kjer se naravni del Postojnske jame konča. Konec Lepih jam je namreč z umetnim predorom povezan z Ruskim rovom, tako da bomo naredili pentljo in se vrnili pod Ruskim mostom, od koder bomo pot nadaljevali proti *Koncertni dvorani*, kjer si bomo ogledali simbol Postojnske jame, lepo kaneliran kapniški steber in poleg njega okoli 5 m visok bleščeče bel kapnik Briljant. Prirejanje koncertov v Koncertni dvorani ima že stoletno tradicijo in je še vedno zelo priljubljeno, saj to okolje pričara čisto posebno vzdušje. Tu se ogled jame konča, z jamskim vlakcem pa se bomo odpeljali proti izhodu. Priporočamo športno obutev in toplo jopico, ker je temperatura v jami tudi poleti med 8 in 10 stopinj Celzija.

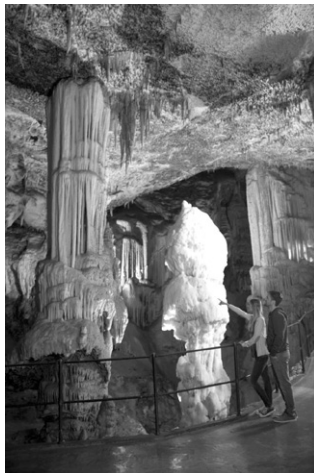
V Postojnski jami živi okrog 150 živalskih vrst: od drobnih pajkcev, zanimivih hroščkov, jamskih vodnih osličkov, kobilic, metuljev, vodnih polžev in netopirjev do **človeških ribic**, ki so dolge od 25 do 30 cm in so največje jamske živali na svetu. Človeška ribica je repata dvoživka in sodi v starodavno skupino močerilarjev.

Po **večerji** v Jamskem dvorcu se bomo odpeljali nazaj proti Ljubljani, kamor se bomo vrnili v poznih večernih urah.

Program ekskurzije:

8.00	ODHOD IZ LJUBLJANE
9.00–10.30	OGLED CANKARJEVE SPOMINSKE HIŠE IN SPREHOD PO VRHNIKI
12.00–13.30	KOSILO V NOVI GORICI
13.30–14.00	OGLED NOVE GORICE
14.00–15.00	OGLED FRANČIŠKANSKEGA SAMOSTANA KOSTANJEVICA
15.00–17.30	OGLED SABOTINA – PARKA MIRU
19.00–20.30	OGLED POSTOJSKE JAME
20.30–21.30	VEČERJA V JAMSKEM DVORCU
22.00	ODHOD IZ POSTOJNE
do 23.00	PREDVIDEN POVRATEK V LJUBLJANO

<https://sl.wikipedia.org/wiki/Vrhnikia>, www.slovenia.info, www.visitvrhnika.si, www.novagorica-turizem.com, https://sl.wikipedia.org/wiki/Nova_Gorica, www.nova-gorica.si, www.samostan-kostanjevica.si, www.sabotin-parkmiru.si, www.potmiru.si/slo/sabotin, www.postojna.si, www.postojnska-jama.eu, www.pms-lj.si

Briljant – najboljši kapnik (stalagmit) v jami
(vir: www.postojnska-jama.eu)

Človeška ribica (vir: www.pms-lj.si)

Pohod na Šmarno goro

(Ponedeljek, 9. julij, 17.00–21.00, stopnice pred FF)

Šmarna gora (vir: www.smarnagora.com)

Šmarna gora je hrib na severu Ljubljane. Ima dva vrhova: manjšo Šmarno goro (669 m) in višjo Grmado (676 m). Zaradi lege in razgleda je postala priljubljen izletniški cilj. Z gore se ob lepem vremenu vidijo Triglav, Stol in koroški Obir, v južni smeri se vidijo Krim, Snežnik in Trdinov vrh na Gorjancih. Na vrhu je cerkev, protiturško obzidje in seveda kmečka gostilna. Prvič se Šmarna gora omenja v 14. stoletju, dolga stoletja je bila romarska cerkev, pesem o teh romanjih pa je napisal celo France Prešeren. Na Šmarni gori je tudi spomenik duhovniku Jakobu Aljažu, ki je imel na prelomu iz 19. v 20. stoletje velike zasluge za razvoj slovenskega planinstva (mdr. je simbolično odkupil vrh Triglava).

Zbrali se bomo pred Filozofsko fakulteto, se z mestnim avtobusom peljali do vnožja Šmarne gore in se nato peš odpravili na enourni pohod do vrha. Ne pozabite se ustrezno (športno) obuti in obleči ter s sabo vzeti vodo in ob slabši vremenski napovedi zložitljiv dežnik ali pelerino. Na Šmarni gori se bomo posladkali z »miškami« v Gostilni Ledinek in si ogledali katero od priložnostnih razstav v galeriji. Pred Filozofsko fakulteto se bomo vrnili okrog 21.00.

www.smarnagora.com, http://sl.wikipedia.org/wiki/Šmarna_gora

Ogled gledališke predstave *Pohujšanje v dolini šentflorjanski* in pogovor z ustvarjalci predstave (Torek, 10. julij, 20.00–22.30, Slovensko mladinsko gledališče)

Danes, na začetku 21. stoletja, ko smo že prekoračili stoletnico nastanka te farse, Cankarjevo *Pohujšanje v dolini šentflorjanski* ostaja vznemirljivo zlasti zaradi svoje dionizičnosti in odprte oblike, hkrati pa zaradi izjemno natančnega seciranja psihopatologije slovenskega vsakdanjika (tako Cankarjevega kot našega), združenega v nemoči spervertiranega (neo)liberalizma in provincialnosti. Cankar je naš sodobnik, ker s svojo etiko in estetiko odzvanja v naših glavah zaradi temeljnosti vprašanj, ki si jih zastavlja, in živosti umetniških odgovorov, ki jih uteleša. Vito Taufer, mojster avtorskega in živega gledališkega branja klasike, Cankarjevo »največjo hudobijo« o vrlih domoljubih šentflorjanskih, pretresenih nad »pohujšanjem«, ki se je »prikradlo«, utelešeno v nekdanjem umetniku, zdaj razbojniku Petru in njegovi muzi Jacinti, na oder postavlja po eni strani poudarjeno realistično in skoraj do črke upošteva predlogo, po drugi strani pa poskrbi za odločilen odmik in vse vloge razen ene prepusti moškim, kar postane »nepogrešljivo gonilna sila uprizoritve« (Zala Dobovšek, Delo), zaradi katere »nič ni, kot se zdi, ker je vse še bolj takšno, kot je« (Sonja Zlobko, Radio Študent).

Pohujšanje v dolini šentflorjanski (vir: <https://mladinsko.com>)

Igralci: Blaž Šef, Uroš Kaurin, Dario Varga, Ivan Godnič, Ivan Peternelj, Matej Recer, Ivan Rupnik, Matija Vastl, Sandi Pavlin, Željko Hrs, Robert Prebil, Boris Kos, Uroš Maček in Janja Majzelj, **avtor:** Ivan Cankar, **režiser:** Vito Taufer, **dramaturga:** Nebojša Pop-Tasić in Tomaž Toporišič, **glasba:** Andrej Goričar, **scenograf:** Viktor Bernik, **kostumografka:** Barbara Stupica, **koreografa:** Gregor Luštek in Rosana Hribar.

<https://mladinsko.com>

Ogled Plečnikovih Žal

(Sreda, 11. julij, 16.30–18.00, stopnice pred FF ob 15.30)

Plečnikove Žale so del osrednjega pokopališča v Ljubljani. S povečanjem mesta in s tem tudi povečanjem potreb po grobovih so v 30. letih 20. stoletja razglasili pokopališče za centralno na področju Ljubljane in ga v ta namen tudi ustrezno preuredili. Sprva je bil za prenovo zadolžen arhitekt Ivo Spinčič, toda zaradi nestrinjanja dela ljubljanskih politikov in javnosti z njegovim načrtom, je leta 1936 projekt prevzel vodilni arhitekt medvojnega časa Jože Plečnik, ki je še isto leto predlagal osnovno shemo ureditve. Objekti so bili večinoma končani leta 1940, notranje opremljanje objektov pa šele leta 1944.

Plečnikove Žale so bile v prvem desetletju 21. stoletja razglašene za kulturni spomenik Slovenije državnega pomena. Dobile so tudi znak Evropskega spomenika, kakršnega imajo samo trije spomeniki v Sloveniji (poleg Žal še Bolnica Franja in cerkva Javorca), s čimer spadajo med najznamenitejša evropska pokopališča.

Zbrali se bomo pred Filozofsko fakulteto, se z mestnim avtobusom peljali do vhoda v Plečnikov kompleks in se nato peš odpravili na vodeni ogled mrliških vežic, pokopališča in grobov znanih Slovencev ter novega dela pokopališča, zgrajenega v monumentalnem slogu kot »mesto mrtvih«, ki ga je leta 1982 zasnoval arhitekt Marko Mušič. Pred Filozofsko fakulteto se bomo vrnili okrog 19.00.

Plečnikove Žale (vir: https://sl.wikipedia.org/wiki/Plečnikove_Žale)

www.visitljubljana.com, https://sl.wikipedia.org/wiki/Plečnikove_Žale

Glasbeni večer z DJ-jem in karaokami

(Četrtek, 12. julij, 20.00–23.00, Sputnik)

Razmišljate, da bi se preizkusili v karaokah? Konec poletnega druženja na seminarju je idealna priložnost, da se opogumite in mednarodni publiki pokažete svoje pevske sposobnosti. Večer bo usmerjal izkušeni DJ, ki bo ob morebitnem pomanjkanju našega pevskega poguma vrtel glasbene uspešnice iz različnih glasbenih obdobij in žanrov.

www.karaoke.si

